

ଦୋୟା ସମ୍ପର୍କେ ଜ୍ଞାତବ୍ୟ

ମୋହମ୍ମଦ ନୂରଙ୍ଗ ଆମିନ
ଭାଇସ ପ୍ରିସିପାଲ-୨, ଜାମେୟା ଆହମ୍ମଦୀଆ, ବାଂଗଲାଦେଶ ।

ପରିତ୍ର କୁରାନେର ନିରୀଖେ ଦୋୟାର ଗୁରୁତ୍ବ

ଓ କଳ୍ୟାଣ

ଦୋୟାର ଆଭିଧାନିକ ଅର୍ଥ ହଳ ‘ଡାକା’ । ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥେ ଏର ଅର୍ଥ ହଲୋ –ଯାଚନା କରା ବା ସାହାଯ୍ୟ ଚାଓୟା । ପରିଭାଷାଗତତାବେ ଏର ଅର୍ଥ ହଲୋ-ନିଜେର ବିପଦ ଆପଦ ଦୂର କରା ଓ ପ୍ରୟୋଜନ ପୁରା କରାର ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହକେ ଡାକା ଏବଂ ତାର ସାହାଯ୍ୟ ଯାଚନା କରା । ଦୋୟା କରାର ଫଳେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଓ ବାନ୍ଦାର ମଧ୍ୟେ ଗଭିର ଓ ନିବୀଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଏର ମାଧ୍ୟମେ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳେର ସାର୍ବିକ କଳ୍ୟାଣରାଜି ଅର୍ଜିତ ହୁଏ ।

ଦୋୟା ପ୍ରସଙ୍ଗେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ପରିତ୍ର କୁରାନେ ବଲେନ “ଫାଜକୁରାନି ଆଜକୁରକୁମ” (ବାକାରା : ୧୫୦) ଅର୍ଥାତ୍ - ଅତେବ ଆମାକେ ସ୍ମରଣ କର । ଆମିଓ ତୋମାଦେରକେ, ସ୍ମରଣ କରବୋ । ‘ଯଥନ ଆମାର ବାନ୍ଦାରା ତୋମାକେ ଆମାର ସମ୍ପର୍କେ ଜିଜ୍ଞେସ କରେ, ତଥନ ତାଦେର ବଳେ ଦାଓ ନିଶ୍ୟଇ ଆମି ଅତି ନିକଟେ ରଯେଛି । ଆମି ଦୋୟାକାରୀର ଦୋୟାର ଉତ୍ତର ଦେଇ, ସଥନ ତାରା ଆମାକେ ଡାକେ । ତାଇ ଉଚିତ, ତାରା ଯେନ ଆହାନେ ସାଡ଼ା ଦେଇ, ଆର ଆମାର ପ୍ରତି ଝମାନ ଆନେ, ଯାତେ ତାରା ହେଦ୍ୟାତପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ।’

(ବାକାରା : ୧୮୭)

ଦୋୟାର ଜନ୍ୟ ଧରାବାଧା ନିୟମ-କାନୁନ ନେଇ । ଯଥନ ଖୁଶି, ସେ କୌଣ ଜାଯଗାଯା, ସେ କୌଣ ଅବସ୍ଥାଯ ଦୋୟା କରା ଯେତେ ପାରେ । ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ପରିତ୍ର କୁରାନେ ବଲେନ- ‘ତାଦେର ପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିପାଲକକେ ସ୍ମରଣ କରେ ଦାଁଡ଼ିଯେ ବସେ, ଶୋଯା ଅବସ୍ଥାଁ ।’ (ଆଲେ ଇମରାନ : ୧୯୨) ହଦୟେର ପ୍ରଶାସ୍ତି ଓ ସ୍ଵାସ୍ତି ଏକମାତ୍ର ଦୋୟା, ଇବାଦତ ଓ ଯିକରେ ଇଲାହୀର ମାଧ୍ୟମେଇ ଲାଭ ହେଁ ଥାକେ । ଜାଗତିକ କୌଣ ଆରାମ ଆୟାଶେର ବସ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମେ ଏଟା ହୁଏ ନା । ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ସ୍ଵୟଂ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ପରିତ୍ର କୁରାନେ ବଲେନ- ଶୋନ ! ଆଲ୍ଲାହର ସ୍ମରଣେଇ ହଦୟ ପ୍ରଶାସ୍ତି ଲାଭ କରେ । (ରାଦ-୨୯)

ଏ କାରଣେ ଦୋୟାର ପ୍ରତି ବିନ୍ଦୁମାତ୍ର ଅବହେଲା ପ୍ରଦର୍ଶନ ବା ଅମନୋଗୀ ହେଁ କିଛୁତେହି କାମ୍ୟ ନୟ । ଏଟା ଆଲ୍ଲାହର ନିକଟ କ୍ଷମାର ଅଯୋଗ୍ୟ କାଜ ।

ପରିତ୍ର କୁରାନେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବଲେନ- ଆର ତୋମାଦେର ପ୍ରଭୁ-ପ୍ରତିପାଲକ ବଲେନ, ତୋମରା ଆମାକେ ଡାକ, ଆମି ତୋମାଦେର ଡାକେ ସାଡ଼ା ଦିବ । ଆମାର ଇବାଦତ କରା ଥେକେ ଯାରା ନିଜେଦେରକେ ଉର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମନେ କରେ, ତାରା ନିଶ୍ୟଇ

ଲାପିତ ହେଁ ଜାହାନାମେ ପ୍ରବେଶ କରବେ । (ଆଲ୍ ମୁ'ମେନ-୬୧)

ଆଲ୍ଲାହକେ କି ବଳେ, କି ନାମେ ଡାକତେ ହବେ ସେ ବିଷୟେ କୋନ ବାଧ୍ୟବାଧକତା ନେଇ । ଯାର ଯେଭାବେ ଖୁଶି ଯେ, ନାମେ ଖୁଶି, ଡାକତେ ପାରେ । ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ପରିତ୍ର କୁରାନେ ବଲେନ-“ଆର ସବ ସୁନ୍ଦର ନାମ ଆଲ୍ଲାହରି । ସୁତରାଂ ତୋମରା ତାଁକେ ଏସବ ନାମ ଧରେ ଡାକ ।” (ଆରାଫ ୧୮୧) ଆମରା ଦୋୟା ନା କରଲେ ଆଲ୍ଲାହର କିଛୁ ଯାଯ ଆସେ ନା । ଦୋୟା କରଲେ ବା ନା କରଲେ ଲାଭ କ୍ଷତି ଆମାଦେର ନିଜେଦେର । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ବଲେନ-“ତୁମି ବଲ, ତୋମରା ଦୋୟା ନା କରଲେ ତୋମାର ପ୍ରଭୁ-ପ୍ରତିପାଲକ ତୋମାଦେର ଦୋୟାଟି ଗ୍ରାହ୍ୟ କରବେନ ନା ।

ଯେହେତୁ ତୋମରା ଏ ବାଣୀକେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେଛ, କାଜେଇ ଏର ଶାସ୍ତି ଅବଶ୍ୟଇ ତୋମାଦେର ପିଛୁ ଲେଗେ ଥାକବେ । ବ୍ୟକୁଳଚିତ୍ତେ, ଆଶା-ଆକାଞ୍ଚ୍ଛା ନିଯେ, ମନେର ଆକୁତି ମିଶିଯେ, ନାହୋଡ଼ ବାନ୍ଦା ହେଁ ଦୋୟା କରଲେ ସେଟୋ ଆଲ୍ଲାହର ନିକଟ ଗୃହୀତ ହୁଏ । ପରିତ୍ର କୁରାନେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବଲେନ, (ନମଲ : ୬୩) ଅଥବା ତିନି କେ ଯିନି ବ୍ୟକୁଳ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୋୟା ଶୁଣେ, ସଥନ ସେ ତାର ସମୀକ୍ଷା ଦୋୟା କରେ ଓ ତାର କଟ୍ ଦୂର କରେ ଦେନ ଏବଂ ତୋମାଦେରକେ ପୃଥିବୀର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରେ ଦେନ ? ଆଲ୍ଲାହର ସାଥେ କି ଅନ୍ୟ କୋନ ଉପାସ୍ୟ ଆଛେ ? ତୋମରା କମ୍ବି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରେ ଥାକ ।”

ଦୋୟା ସମ୍ପର୍କେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପରିତ୍ର ବକ୍ତବ୍ୟ

* ଯେ ଦୋୟା ଏକନିଷ୍ଠ ହଦୟେ କରା ହୁଏ, ସେଟୋକେ ଫିରିଯେ ଦେଯା ହୁଏ ନା । ସେଟୋ କବୁଲ (ଗ୍ରହଣ) କରା ହୁଏ । ହ୍ୟରତ ସାଲମାନ ଫାର୍ସା (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ, ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେଛେନ-“ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ପରମ କରଣାମୟ ଓ ଅତି ଦାନଶୀଳ । ସଥନ ବାନ୍ଦା ତାଁର ସମୀକ୍ଷା ଦୁଃଖତ ଉଠ୍ୟା, ତଥନ ତିନି ଏଟାକେ ଅପୂର୍ବ, ଶୂନ୍ୟ ଫିରିଯେ ଦିତେ ଲଜ୍ଜା ପାନ ।” (ତିରମିଯୀ କିତ୍ବବୁଲ ଦାୟାତ)

* ହ୍ୟରତ ଆବୁ ହରାଯାରା (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ, ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେଛେନ-“ମାନୁଷ ସଥନ ସିଜଦାଯ ଥାକେ, ତଥନ ତାର ପ୍ରଭୁ-ପ୍ରତିପାଲକେର ସବଚେ ନିକଟେ ଅବସ୍ଥାନ କରେ । ଏଜନ୍ୟ ସିଜଦାଯ ସବଚେଯେ ବେଶୀ ଦୋୟା କର ।” (ମୁସାଲିମ କିତାବୁଲ ସାଲାତ)

* ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେନ, - “ସଥନ ତୋମରା ଦୋୟା କର, ତଥନ ଏ ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସେର ସାଥେ ଦୋୟା

କର, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଅବଶ୍ୟଇ ତୋମାଦେର ଦୋୟା ଶୁଣବେନ । ଆର ସ୍ମରଣ ରେଖ! ଖୋଦା ତା'ଲା ଗାଫେଲ ଓ ବେପରୋଯା ହୃଦୟେର ଦୋୟା ଶୋନେନା” (ସହି ବୁଖାରୀ)

* ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେନ, ‘ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଚାଯ ବିପଦେର ସମୟ ତାର ଦୋୟା ଯେଣ ଶୋନା ହୁଏ, ତାର ଉଚିତ, ନିରାପଦ ସମୟେ ଅଧିକହାରେ ଦୋୟା କରା’ ତିରମିଯୀ ଆବତ୍ୟାବୁଦ୍ ଦାଓୟାତ)

* ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେନ- ‘ଦୋୟା ହଳ ଇବାଦତେର ମଗଜ’ । “ଦୋୟା ଛାଡ଼ା ତକଦୀର (ଅସୁଖ ବିଧାନ) ପରିବର୍ତ୍ତି ହୁଏ ନା ।” “ସଥନ କୋନ ମୁସଲମାନ ଖୋଦାର ସମୀପେ ଦୋୟା କରେ, ତଥନ ତିନି ଏହି ତିନ ଅବଶ୍ଵାର ଯେ କୋନ ଏକ ଅବଶ୍ଵାର ଦୋୟାକେ ଗ୍ରହଣ କରେନ । (୧) ହୁଏ ଏଟାକେ ଏ ଅବଶ୍ଵାର ଏ ଜଗତେଇ ଗ୍ରହଣ କରେନ । (୨) ନୃବା ଏଟାକେ ଦୋୟାକାରୀର ଜନ୍ୟ ଆଖିରାତର ଭାଭାର ହିସେବେ ଗ୍ରହଣ କରେ ନେନ ।

(୩) କୋନ ଐଶ୍ଵି-ନୀତି ବା ଐଶ୍ଵି-ପରିକଳ୍ପନାର କାରଣେ ଯଦି ଦୋୟା ଗ୍ରହଣ କରା ନା ହୁଏ, ତବେ ଏର କାରଣେ ଦୋୟାକାରୀର ଅନୁରୂପ କୋନ କଷ୍ଟ ବା ମନ୍ଦକେ ଦୂର କରେ ଦେଇ ହୁଏ ।

“ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବଲେନ, ତୋମାଦେର ଜନ୍ୟ ଦୋୟା କରା ଓ ଯାଚନା କରା ଆବଶ୍ୟକୀୟ । ଦୋୟା ଗ୍ରହଣ କରା ଓ କ୍ଷମା କରା ଏଟା ଆମାର ଦାଯିତ୍ୱ ।” (ତିରବାନୀ)

“ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଆସ୍ତା ଓ ବିଶ୍ଵାସେର ସାଥେ ଦୋୟା ଯାଚନା କର । ଆର ଜେନେ ରେଖ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଗାଫେଲ ହୃଦୟେର ଦୋୟା ଗ୍ରହଣ କରେନ ନା” (ତିରମିଯୀ) ।

“ସଥନ ତୋମାଦେର କେଉଁ ଦୋୟା କରେ ତଥନ ତାର ଉଚିତ ନିଜେର ସଂକଳେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥିଲେ ଯାଚନା କରା । ଆର ଏମନ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରା ଉଚିତ ନାୟ-“ହେ ଆଲ୍ଲାହ! ଯଦି ତୁମି ପରମ କର, ତାହଲେ ଆମାର ଏ ଦୋୟା ଗ୍ରହଣ କର । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ତୋ ତାର ପରମ ହିସେବେ ଗ୍ରହଣ କରବେନ । ତିନି ସବକିଛୁର ମାଲିକ । ତାର ଓପର କୋନ ଚାପ ନେଇ । ତାଇ ଗା-ଛାଡ଼ା ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରେ ଦୋୟାର ଶକ୍ତି ଓ ମନୋଯୋଗକେ ଦୂରଳ କରା ଉଚିତ ନାୟ ।”

* ହୃଦୟର ଆଯେଶା ସିଦ୍ଧିକା (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ, ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେଛେ, ନିଜେର ଦୋୟା ସଥନ ଗୃହିତ ହୁଏହେ ବଲେ ବୁଝାତେ ପାର, ତଥନ ଏ ଦୋୟା କର, ‘ଆଲହାମଦୁ ଲିଲାହିଲାଜି ବୈଇଜାତିହି ଓ ଜାଲାଲିହି ତାତିମୁସ୍ ସଲିହାତ୍’ ଅର୍ଥାତ୍ ସବ ପ୍ରଶଂସା ଏ ସତାର, ଯାର ସମ୍ମାନ ଓ ପ୍ରତାପେର କାରଣେ ସବ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପରିସମାପ୍ତ ହୁଏ । (ମୁସତଦେରେକ ହାକେମ)

ଦୋୟାର ବିଷୟେ ହୃଦୟର ଆକଦାସ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ଏର ବଞ୍ଚି

* ସର୍ବଗଣ୍ୟ ବିଷୟ ହଲୋ, ଯାର ନିକଟ ଦୋୟା କରା ହୁଚେ, ତାର ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣବିଶ୍ଵାସ ଥାକତେ ହେବେ । ଏଥନେ ତିନି ସରବର୍ଷୋତ୍ତା, ସର୍ବଦୃଷ୍ଟି ଓ ସର୍ବବିଷୟ ଜ୍ଞାତ ମନେ କରତେ ହେବେ । ତାର ସତ୍ତାର ପ୍ରତି ଉତ୍ତମାନ ରାଖିବେ ହେବେ ଯେ ତିନି ଦୋୟା ଶୋନେନ ଓ ଗ୍ରହଣ କରେନ (ମଲଫୁୟାତ, ଖତ୍- ୩, ପୃ-୫୫୨)

* ସାପେର ବିଷୟେ ନୟାର ମାନୁଷେର ମଧ୍ୟେ ଓ ବିଷୟ ରାଯେହେ । ଏହି ବିଷୟେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହଲୋ ଦୋୟା । ଏର ମାଧ୍ୟମେ ଉର୍ବଲୋକ ଥିଲେ ଏକ ପ୍ରସବବଳ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ । ଯେ ଦୋୟା ଥିଲେ ଗାଫେଲ, ମେ ମାରା ଗେଛେ । ଏକ ଦିନ ଓ ରାତ ଯେ ଦୋୟା ଥିଲେ ଶୂନ୍ୟ, ମେ ଶୟତାନେର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ଗେଛେ । ପ୍ରତିଦିନ ହିସେବ ନୟା ଉଚିତ, ଦୋୟାର ହକ ଆଦାଯ କରତେ ପେରେଛି କିନା । (ମଲଫୁୟାତ, ଖତ୍- ୩, ପୃ-୫୯୧)

* ଯତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋୟାର ମାରେ ସତ୍ୟକାର ବ୍ୟାକୁଲତା ଓ ଉତ୍କର୍ଷ ସୃଷ୍ଟି ନା ହେବେ, ତତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଟା ପ୍ରଭାବହିନୀ ଓ ବୃଥା କାଜ ହେବେ । (ମଲଫୁୟାତ, ଖତ୍- ୫, ପୃ-୪୫୫)

* ନାମାୟେ ନିଜେର ଭାଷାଯ ଦୋୟା ଯାଚନା କର । ଯେ ସ୍ଵତଃସିଦ୍ଧ.....ଆବେଗ ମାତ୍ରଭାଷାୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବେ ସେଟା ଅନ୍ୟ ଭାଷାଯ କଥନ ଓ ସୃଷ୍ଟି ହେବେ ପାରେ ନା । (ମଲଫୁୟାତ, ଖତ୍- ୪, ପୃ-୨୯)

* ମୂଲତ: ଖୋଦା ତା'ଲାକେ ସମ୍ପତ୍ତି କରାର ଜନ୍ୟ ଦୋୟା କରା ଉଚିତ । ତାହଲେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୋୟା ଏମନିତେଇ ଗ୍ରହଣ ହେବେ ଯାବେ । କେନାନ ଶୁଣାହ ଥିଲେ ମୁକ୍ତ ହେଲେ ବରକତ ଲାଭ ହୁଏ । ଏହାଡା ମେ ଦୋୟା ଗ୍ରହଣ ହୁଏ ନା, ଯେଟା ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଏହି ନଶର ଜଗତେର ଜନ୍ୟ କରା ହୁଏ । (ମଲଫୁୟାତ, ଖତ୍- ୩, ପୃ-୬୦୨)

* ଦୋୟା ଏକ ମୃତ୍ୟୁ । ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ଯେତାବେ ବ୍ୟାକୁଲତା ଓ ଉତ୍କର୍ଷ କାଜ କରେ, ଠିକ ସେତାବେ ଦୋୟାର କ୍ଷେତ୍ରେ ବ୍ୟାକୁଲତା ଓ ଉତ୍କର୍ଷ ଥାକୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ । (ମଲଫୁୟାତ, ଖତ୍- ୩, ପୃ-୫୧୬)

* ଦୋୟା କି? ଆଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାର ସରଳ, ନେକ ବାନ୍ଦାର ମଧ୍ୟେ ପାରିଷ୍ପରିକ ଆକର୍ଷଣ ସୁଲଭ ଇତିବାଚକ ସମ୍ପର୍କରେ ନାମ ଦୋୟା । ଆଲ୍ଲାହ କରୁଣା ଓ ଆନ୍ତରିକତାର ସାଥେ ତାତେ ସାରା ଦେଇ, ଆଲ୍ଲାହ ତତ୍ତି ତାର ନିକଟେ ଆସେନ । ଦୋୟାର ମାଧ୍ୟମେ ଏହି ସମ୍ପର୍କ ଏମନ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପୌଛାଯ ଏବଂ ଏମନ ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୁଣ ଧାରଣ କରେ, ଯା ଆଶର୍ଯ୍ୟଜନକ ଫଳାଫଳ ସୃଷ୍ଟି କରେ । (ବାରାକାତୁଦ ଦୋୟା-ପୃ-୧୨)

* ଦୋୟା ଏମନ ଜିନିଯ, ଯା ଶୁକନୋ ଖଡକେ ଓ

ସବୁଜ ସତେଜ କରତେ ପାରେ ଏବଂ ମୃତକେ ଜୀବିତ କରତେ ପାରେ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ସେତାବେ ତାର ତକଦୀର ଓ ଇଚ୍ଛାକେ ରେଖେଛେ, ଯେ ଅନୁୟାୟୀ ଯେ-କୋନ ପାପୀ-ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଧରନେରଇ ବିପଦେ ବା କଷ୍ଟେ ନିପତିତ ହୋଇ, ଦୋୟା ତାକେ ରଙ୍ଗା କରତେ ପାରେ । (ଆଲହାକାମ, ୨୮ ଫେବ୍ରୁଅରୀ ୧୯୧୩)

* ମନେ ରାଖିବେ, ଦୋୟା ସେଇ ଅତ୍ର ଯା ଏ ଯୁଗେ ବିଜ୍ୟ ଲାଭେର ଜନ୍ୟ ଆମାର ହାତେ ଦେଇ ହେବେ । ହେ ଆମାର ବନ୍ଧୁଗଣ! ତୋମରା କେବଳ ଏ ଦୋୟାର ଅତ୍ର ଦିଯେଇ ଯୁଦ୍ଧ ଜିତତେ ପାର । (ତାକେରାତୁଶ ଶାହଦାତାଇନ)

ଦୋୟା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ହେତୁର ସମୟ

କିଛି ସମୟ ରାଯେହେ ଯେତୁଲୋ ଦୋୟା ଗ୍ରହଣୀୟ ହେତୁର ଜନ୍ୟ ଉପଯୋଗୀ ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମ ।

(୧) ରାତରେ ଶେଷ ଅଂଶେ ଦୋୟା ଗ୍ରହଣୀୟ ହେତୁର ଉପଯୋଗୀ ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସମୟ । ହୃଦୟର ଉପଯୋଗୀ ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସମୟ । ହୃଦୟର ଉପଯୋଗୀ ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସମୟ । (ତିରବାନୀ ଆବଶ୍ୟକିତ ଆକାଶ ନେମେ ଆସେନ । ସଥନ ରାତରେ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥାକେ ତଥନ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବଲେନ, କେ ଆଛେ ଯେ ଆମାକେ ଡାକକେ ଯାକେ ଆମି ତାର ଡାବେ ସାଡା ଦେଇ? କେ ଆଛେ ଯେ ଆମାର କାହେ ଯାଚନା କରିବେ ଯାତେ ଆମି ଦାନ କରି? କେ ଆଛେ ଯେ ଆମାର ନିକଟ କ୍ଷମା ଯାଚନା କରିବେ ଯାତେ ଆମି ତାକେ କ୍ଷମା କରେ ଦେଇ? (ତିରମିଯୀ, କିତାବୁତ୍ ଦାଓୟାତ)

(୨) ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେଛେ- ଆସାନ ଇକାମତେର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟେର ଦୋୟା ବ୍ୟର୍ଥ ହୁଏ ନା (ସହି ବୁଖାରୀ)

(୩) ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତ ଯାଓୟା ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓତ୍ତାର ପ୍ରସବବର୍ତ୍ତୀ ସମୟେର ଦୋୟା ଗ୍ରହଣ କରା ହୁଏ ।

(୪) ଆସର ଥିଲେ ମାଗରୀବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟେର ଦୋୟା ଗ୍ରହଣ ହୁଏ ।

(୫) ରୋଧାର ଇଫତାର କରାର ସମୟେର ଦୋୟା ଗ୍ରହଣ କରା ହୁଏ ।

(୬) ସଫରରେ ସମୟେର ଦୋୟା ଗ୍ରହଣ କରା ହୁଏ ।

(୭) ନତୁନ ଚାଁଦ ଦେଖାର ସମୟେର ଦୋୟା ଗ୍ରହଣ କରା ହୁଏ ।

(୮) ଜୁମ୍ମାର ଦିନ ଆସର ଓ ମାଗରୀବେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟେର ଦୋୟା ଗ୍ରହଣ କରା ହୁଏ ।

ଦୋୟା ଗ୍ରହଣେର ଜନ୍ୟ କିଛି ଶର୍ତ୍ତାବଲୀ

ଦୋୟା ଗ୍ରହଣେର ଜନ୍ୟ କିଛି ଶର୍ତ୍ତାବଲୀ ।

(୧) ଦୋୟା ଗ୍ରହଣେର ଜନ୍ୟ ଦୃଢ଼ ଓ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୋଯୋଗ ଓ ଏକାଗ୍ରତା ଥାକୁ ଆବଶ୍ୟକ । ମନେ ପ୍ରାଣେ ବିଶ୍ଵାସ କରତେ ହେବେ

ଆଲ୍ଲାହ୍ ଦୋଯା କବୁଳ କରବେନ ଏବଂ କରାର କ୍ଷମତା ରାଖେନ ।

(୨) ଦୋଯାର ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରାର ଜନ୍ୟ ହଦୟ, ମନ୍ତ୍ରିକ ଓ ଚିନ୍ତା-ଚେତନା ପୁତପବିତ୍ର ହେଁଯା ଅତି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ।

(୩) ବାନ୍ଦାର ମଧ୍ୟେ ବିନ୍ୟ ଓ ଖୋଦାର ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଁଯା ଆବଶ୍ୟକୀୟ । ସେତାବେ ପବିତ୍ର କୁରାନାନେ ବଲା ହେଁଛେ- “ନିଜେର ପ୍ରଭୁ-ପ୍ରତିପାଳକକେ ଭୟ-ଭୀତିର ସାଥେ ଅରଣ କର ।”

(୪) ଦୋଯାର ଜନ୍ୟ ନୀରବ ନିଷ୍ଠକ, କୋଲାହଳମୁକ୍ତ ଜାୟଗା ବେଛେ ନେଯା ସର୍ବୋତ୍ତମ । ଏତେ ମନେଥାଣେ ଖୋଦାର ସକାଶେ ଫରିଯାଦ କରା ଯାଯ । ଏକାଗ୍ରତା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ।

(୫) ଦୋଯା କରାର ସମୟ ବିନ୍ୟ,ଭୟଭୀତି ବ୍ୟକୁଳତା ସୃଷ୍ଟି ଦୋଯାକେ ଅରଣୀୟ କରାର ଜନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ।

(୬) ଦୋଯାର ଜନ୍ୟ ଶରୀର, ଜାୟଗା ଓ ବିଛାନା ପୁତପବିତ୍ର ଓ ପରିକାର ହେଁଯା ଆବଶ୍ୟକୀୟ । କେନାନା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ପରିକାର ପରିଚନ୍ନାତା ପଛନ୍ଦ କରେନ । ବାନ୍ଦାଦେର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ନୋଂରା ଆବର୍ଜନା ଥିଲେ ଦୂରେ ଥାକେନ ।

(୭) ଏକ ହାଦୀସେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ଦୋଯା ଉତ୍କଳୋକ ଓ ପୃଥିବୀର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ହାନେ ଅବଶ୍ଵାନ କରେ । ତତକଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓପରେ ସେତେ ପାରେ ନା, ସତକଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାନୀବୀ (ସା.) ଏର ପ୍ରତି ସୂଚନା ଓ ଉପସଂହାରେ ଦରଦ ପ୍ରେରଣ ନା କରା ହୈ ।

(୮) ଦୋଯାଯା ଥାର୍ଥିତ ବାବୁ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଦୋଯାକାରୀର ଜନ୍ୟ ଶୁଭ ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ହେଁଯା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ।

(୯) ଦୋଯାଯା ବେଶୀ କରେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପ୍ରଶଂସା ଓ ପବିତ୍ରତା ଘୋଷଣା କରା ଉଚିତ ।

(୧୦) ଦୋଯାର ପୂର୍ବେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦାନ

ସମୁହେର କଥା ଚିନ୍ତା କରା ଉଚିତ । ଏତେ ହଦୟ ବିଗଲିତ ହବେ ।

(୧୧) ଦୋଯାକାରୀଙ୍କ ଦୋଯାର ସବ ସମୟ ସବ ଧରଣେ ନିର୍ବାଚନ କରେ ନେଯା ଆବଶ୍ୟକ ।

(୧୨) ଦୋଯାର ଜନ୍ୟ ଆଶିଷମନ୍ତିତ ସ୍ଥାନ ନିର୍ବାଚନ କରେ ନେଯା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଟାଓ ମନେର ଓପର ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

(୧୩) ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଗୁଣବାଚକ ନମାଞ୍ଜଲୋର ଦୋହାଇ ଦିନେ ଦୋଯା କରା ଉଚିତ ।

ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ- (ବାରାକାତୁଦ ଦୋଯା, ପୃଷ୍ଠା ୧୬)

ମନେ ରାଖା ଦରକାର, ବିନ୍ୟ ଓ କାତରତାଇ ଏକମାତ୍ର ଶର୍ତ୍ତ ନହିଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁ ଶର୍ତ୍ତ ରହେଛେ ଯେ ଧର୍ମୀୟ ତା ଓ ପବିତ୍ରତା, ସତ୍ୟବାଦିତା, ସଂଶୟାତୀତ ଅଟଲ ବିଶ୍ୱାସ, ଖୋଦାଥ୍ରେ ମନେନିବେଶ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଇସଲାମ-ଇ ଆମାଦେର ଧର୍ମ

ନିଖିଲ ବିଶ୍ୱ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତେର ପବିତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ଗୋଲାମ ଆହମଦ କାଦିଯାନୀ (ଆ.) ବଲେନ:

“ଆମାଦେର ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସେର ସାରାଂଶ ଓ ସାରମର୍ମ ହଲୋ- ଲା ଇଲାହା ଇଲାହାଲ୍ ମୁହାମ୍ମାଦୁର ରାସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ । ଏ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନେ ଆମରା ଯା ବିଶ୍ୱାସ କରି ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର କୃପାୟ ଓ ତାରଇ ପ୍ରଦତ୍ତ ତ୍ୱରିତକେ ଯା ନିଯେ ଆମରା ଏ ନଶ୍ଵର ପୃଥିବୀ ତ୍ୟାଗ କରିବୋ ତା ହେଁଛେ, ଆମାଦେର ସମ୍ମାନିତ ନେତା ହ୍ୟରତ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତାଫା (ସା.) ହଲେନ ‘ଖାତାମାନ୍ ନବୀନ୍’ ଓ ‘ଖାୟରଳ ମୁରସାଲୀନ୍’ ଯାର ମାଧ୍ୟମେ ଧର୍ମ ପୂର୍ଣ୍ଣତାପ୍ରାପ୍ତ ହେଁଛେ ଏବଂ ଯେ ନେଯାମତ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟପଥ ଅବଲମ୍ବନ କରେ ମାନୁଷ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌଛୁତେ ପାରେ ତା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରେଛେ ।

ଆମରା ଦୃଢ଼ ପ୍ରତ୍ୟଯେର ସାଥେ ବିଶ୍ୱାସ ରାଖି, କୁରାନାନ ଶରୀଫ ଶେଷ ଐଶ୍ଵି-ଗ୍ରହ ଏବଂ ଏର ଶିକ୍ଷା, ବିଧାନ, ଆଦେଶ ଓ ନିଷେଧେର ମାଝେ ଏକ ବିନ୍ଦୁ ବା କଣ ପରିମାଣ ସଂଯୋଜନକୁ ହତେ ପାରେ ନା ଆର ବିଯୋଜନକୁ ହତେ ପାରେ ନା ଯା କୁରାନାନ ଶରୀଫେର ଆଦେଶାବଲୀକେ ସଂଶୋଧନ ବା ରହିତ କିଂବା କୋନ ଏକଟି ଆଦେଶକେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରତେ ପାରେ । କେଉଁ ଯଦି ଏମନ ମନେ କରେ ତବେ ଆମାଦେର ମତେ ମେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସୀଦେର ଜାମାତ ବହିର୍ଭୂତ, ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଓ କାଫିର । ଆମରା ଆରଓ ବିଶ୍ୱାସ ରାଖି, ସିରାତେ ମୁସ୍ତାକୀମେର ଉଚ୍ଚମାର୍ଗେ ଉପନୀତ ହେଁଯା ତୋ ଦୂରେର କଥା, କୋନ ମାନୁଷ ଆମାଦେର ନବୀ ସାଲ୍ଲାହାଲ୍ ଆଲାୟରେ ଓୟା ସାଲ୍ଲାମେର ଅନୁସରଣ ଛାଡ଼ା ଏର ସାମାନ୍ୟ ପରିମାଣରେ ଅର୍ଜନ କରତେ ପାରେ ନା । ଆମରା ଆମାଦେର ନବୀ (ସା.)-ଏର ସତ୍ୟକାର ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁସରଣ ଛାଡ଼ା କୋନ ଧରନେର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ମାନ ଓ ଉତ୍ସକର୍ଷ କିଂବା ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭ କରତେ ପାରି ନା ।”

[ଇହାଲାୟେ ଆଓହାମ, ପ୍ରଥମ ଖତ, ପୃଷ୍ଠା ୧୩୭-୧୩୮]